

Dưới Lớp Bụi Thời Gian

Ký Thiệt

Ngày 11.7.2017 vừa qua tại Hạt Fairfax, Virginia, đã diễn ra một sự việc sẽ có những hệ quả quan trọng và rộng lớn trong sự giao thương, và cả chính trị, giữa Hoa Kỳ và Cộng Sản Việt Nam, nếu được khai triển như dự trù của Thống đốc Virginia Terry McAuliffe (Đảng Dân Chủ) và CSVN. Đó là buổi lễ ký kết thỏa hiệp để phát triển doanh thương giữa sáu tỉnh ở Việt Nam và Hoa Kỳ tại Tiểu Bang Virginia.

Buổi lễ diễn ra tại Trường Đại Học Cộng Đồng ở Annandale với hơn 100 người tham dự gồm các viên chức của Virginia và Đại sứ Việt Cộng Phạm Quang Vinh cùng các thương gia đến từ Việt Nam. Bản thỏa hiệp được ký kết giữa Bộ Trưởng Thương Mại TB Virginia Tood Haymore và các quan chức VC của sáu tỉnh tại Việt Nam (Hà-Nội, Bà Rịa-Vũng Tàu, Đồng Nai, Long An, Quảng Trị, Thái Nguyên).

Mặc dầu đây chỉ là sự hiệp thương của cấp địa phương giữa hai nước, TS Gerald L. Gordon, chủ tịch tổng giám đốc Cơ quan Phát triển Kinh tế Fairfax County (FCEDA) đã lên tiếng quảng cáo rất nhiều cho sự hợp tác này đối với Hạt Fairfax, nơi đã có hơn 400 cơ sở doanh thương do người nước ngoài làm chủ. Ông ta nói: *“Quan hệ này cần một thời gian để phát triển, nhưng tôi nghĩ chúng ta đã thấy ngay kết quả với nhiều công ty từ Việt Nam đang nói tới việc sẽ sang đây rất sớm. Tôi tin chắc các công ty Việt Nam sẽ tới đây, Fairfax County. Đó là sự thuận lợi tự nhiên vì nhiều công ty có vốn lớn và kỹ năng cao về kỹ thuật tương đồng.”*

Ông McAuliffe thì thúc dục phái đoàn CSVN cứ xét những ưu điểm của vùng bắc Virginia. Ông nói: *“Các cộng đồng tại đây đang mở rộng vì ở đây có hệ thống giáo dục tốt nhất nước này. Chúng tôi có sự phát triển lực lượng lao động tuyệt hảo. Đây là nơi quý vị phát triển kinh tế. Chúng tôi muốn giao thương hơn nữa với Việt Nam.”*

Có lẽ nhiều người không khỏi thắc mắc vì sao chính quyền Virginia đã “hắt một thùng nước lạnh” vào mặt cộng đồng người Việt tại đây như vậy? Sau ngày 30.4.1975, Virginia là nơi người Việt tị nạn đặt chân lên sớm nhất và nhiều nhất. Những đợt thuyền nhân đông đảo ra đi sau đó mới tìm về các tiểu bang khác khí hậu ấm áp và làm thành những cộng đồng người Việt rộng lớn hơn như ở California và Texas. Cùng khi đó, cộng đồng người Việt tại Virginia cũng gia tăng dần, nay lên tới **khoảng 60 ngàn**, và tập trung đông nhất là tại Hạt Fairfax vì đời sống dễ chịu và sát cạnh Thủ đô Washington, tiện cho những sinh hoạt chính trị và văn hóa.

Trong quá khứ, chính quyền trung ương tại Washington D.C. cũng như chính quyền TB Virginia có **quan hệ rất tốt** với cộng đồng người Việt trong vùng. Bộ Ngoại giao, Quốc hội Liên Bang cũng như Quốc hội Tiểu bang luôn luôn giúp đỡ và yểm trợ những sinh hoạt văn hóa và chính trị của cộng đồng người Việt tị nạn nay hầu hết đã trở thành công dân Mỹ. Quốc hội Virginia đã thông qua Quyết nghị công nhận Cờ Vàng và Quyết Nghị (SJR 455) ca ngợi VNCH. Tại những ngày lễ lớn của VNCH và những dạ tiệc hay sinh hoạt chính trị do Cộng Đồng người Việt tổ chức luôn luôn có sự tham dự của một số dân biểu, nghị sĩ và viên chức chính quyền tiểu bang và họ đã lên tiếng ủng hộ những cuộc đấu tranh cho nhân quyền và dân chủ tại Việt Nam.

Nay, “**bỗng nhiên**”, chính quyền Virginia, đứng đầu là ông Thống đốc **McAuliffe*** → “hiệp thương và hữu nghị” với kẻ thù của cộng đồng gốc Việt trong tiểu bang của ông mà không hề tham khảo ý kiến hay đếm xỉa gì tới họ, trong đó chắc hẳn nhiều người đã bỏ phiếu bầu cho ông. Dĩ nhiên ông thống đốc có thể làm những gì thuộc quyền hạn của ông. Nhưng cách làm, chưa biết kết quả và hậu quả sẽ ra sao, trước mắt đã xúc phạm và gây tổn thương cho một tập thể công dân bị ông lãng quên, hay bất cần biết tới. Hiển nhiên một việc quan trọng như vậy không thể xảy ra nếu không phải là chủ trương của ông thống đốc, và đã không xảy ra dưới thời các thống đốc tiền nhiệm. Vì vậy, tìm hiểu về quá khứ và lập trường chính trị của ông McAuliffe là điều nên làm.

Vào Google và Wikipedia, tiểu sử của **Terry McAuliffe*** không thấy có gì liên quan tới Việt Nam. Nhưng, những người từng sống tại miền Nam California vào những năm 1984-85 của thế kỷ trước, cách đây 32, 33 năm, và có trí nhớ tốt, sẽ không quên một vụ án mạng xảy ra tại Trường Đại Học Fullerton đã được Nhật báo Los Angeles Times và tờ The Register ở Orange County tường thuật trong nhiều tháng và được người Việt trong vùng đặc biệt chú ý theo dõi. Chuyện ấy thì liên quan gì tới vụ Virginia “hiệp thương hữu nghị” với CSVN?

Trước hết, ta hãy tìm những chồng báo cũ của hai tờ Los Angeles Times và The Register vào mấy tháng cuối năm 1984 và đầu năm 1985, phủi lớp bụi thời gian bám đầy trên mặt giấy, tìm đọc những bài liên quan tới vụ án mạng tại khuôn viên Trường Đại Học Fullerton xảy ra vào ngày 13.10.1984 khi Giáo sư Edward Lee Cooperman bị bắn chết trong phòng làm việc của ông. Người duy nhất có mặt trong phòng lúc ấy là sinh viên Lâm Văn Minh, 20 tuổi, khai rằng hai người rất thân với nhau và thường đùa giỡn với khẩu súng của ông Cooperman, hôm ấy chẳng may súng cướp cò, gây ra cái chết cho ông giáo sư vật lý. Theo điều tra của báo chí, có hai giả thuyết được đưa ra về vụ án mạng này:

- Một là, GS Cooperman thích giao du với những nam sinh viên gốc Á đông, và thường mặc áo khoác bằng da màu đen, loại áo mà những người đồng tính ở vùng San Francisco thường mặc. Có thể ông Cooperman là người đồng tính, hay lưỡng tính, vì ông ta đã có vợ và có con. Gia đình GS. Cooperman bác bỏ giả thuyết nói trên,
- và tin vào giả thuyết thứ hai: chính trị. Ông Cooperman hoạt động tích cực trong một nhóm do **ông McAuliffe*** đứng đầu, **mua thuốc men và nhu yếu phẩm gửi sang giúp CSVN, bắt chấp lệnh cấm vận của chính phủ Mỹ lúc ấy.** Nhóm của **McAuliffe*** và Cooperman cũng vận động cho sự thiết lập bang giao với Việt Cộng. Còn Lâm Văn Minh là người Việt tị nạn và chống Cộng, vì vậy đã chống lại Cooperman, và có thể đã giết ông ta. Nhưng Cảnh sát Fullerton và Sở Công tố đã không coi vụ này là “ám sát chính trị”.

Ngày 28.3.1985, Lâm Văn Minh bị kết án ba năm tù về tội “ngộ sát” (involuntary manslaughter), nhưng chỉ bị giam trong nhà tù Chino một năm thì được trả tự do vì “hạnh kiểm tốt trong thời gian cải huấn”. Mười ngày sau khi anh Lâm Văn Minh được phóng thích, tờ Los Angeles Times trong số ra ngày 1.7.1986 có đăng một bài của Jerry Hicks, có lẽ là bài sau cùng về vụ này, đã nhắc lại nhiều chi tiết đáng chú ý. Jerry Hicks nói rằng Minh tiếp tục không nhận đã can dự vào một âm mưu chính trị để giết ông Cooperman và vẫn nói rằng đã bắn ông giáo sư là vì rủi ro khi hai người tập sử dụng khẩu súng lục .25. Bài báo viết:

“Vụ nổ súng đã gây ra sự phẫn nộ trong gia đình Cooperman và bạn hữu của ông, những người đang can dự vào các hoạt động về vấn đề Việt Nam. Họ tin rằng cái chết của ông giáo sư đã được chỉ đạo bởi các phần tử hữu khuynh người Việt vì liên hệ giữa Cooperman với nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam và lập trường mạnh mẽ của ông ta hậu thuẫn việc bình thường hóa bang giao với Việt Nam... Sự tức giận của bạn hữu Cooperman phần lớn hướng về Phòng Công Tố và Cảnh sát Fullerton. Họ tin rằng Cảnh sát và các Công tố viên đã không tích cực theo đuổi cuộc điều tra với giả thuyết ám sát chính trị.”

Bà Klaaske Cooperman, vợ ông giáo sư, cũng vẫn tin vụ giết chồng bà là một vụ ám sát chính trị:

“Tôi vẫn tin rằng Lâm Văn Minh đã được sử dụng bởi kẻ nào đó, và rằng có một người khác nữa ở trong phòng khi chồng tôi bị bắn. Nếu tôi là Lâm Văn Minh tôi sẽ khai tất cả sự thật đã xảy ra, trước khi có kẻ nào đó quyết định bịt mồm hẳn.”

Jerry Hicks cũng nói rằng ông ta đã phỏng vấn Lâm Văn Minh bên ngoài tòa án tại Westminster, nơi bắt đầu phiên xử hai thanh niên Việt Nam bị truy tố về tội toan mưu sát ông Trần Khánh Vân hôm 19.3.1985. Ông Trần Khánh Vân, nguyên Tổng Cục Trưởng Tổng Cục Phát Triển Gia Cư thời VNCH, bị anh Trần Văn Bé Tư bắn trọng thương sau khi trả lời một cuộc phỏng vấn của tờ Los Angeles Times đã nói rằng Mỹ nên bang giao với CSVN vì sẽ làm cho chế độ ấy bớt đàn áp. Lâm Văn Minh nói rằng không biết Trần Văn Bé Tư và người bị cho là đồng lõa với anh ta, và đã tới tòa để gặp Luật sư Alan May, người biện hộ cho cả hai vụ. Nhưng, bạn hữu của ông Cooperman tin rằng sự có mặt của Minh tại phiên tòa xử vụ Trần Khánh Vân hôm ấy không phải là tình cờ, và họ muốn liên kết cái chết của GS Cooperman với vụ bắn ông Trần Khánh Vân.

Về phần Lâm Văn Minh, sau khi được trả tự do, đã trở về với gia đình ở Westminster, đi học lại và cố đặt vụ Cooperman sau lưng, năm nay đã ngoài 50, không biết ở đâu và làm gì. Hơn 30 năm đã trôi qua, bụi thời gian đã phủ dày trên câu chuyện chung quanh cái chết của GS Cooperman, và có lẽ không ai còn nhắc lại, nếu không có vụ “hiệp thương hữu nghị” quái lạ giữa TB Virginia và sáu tỉnh ở Việt Nam. Câu chuyện cũ hơn 30 năm đã rọi vài tia sáng vào chuyện hôm nay và có thể giải thích vì sao ông Thống đốc McAuliffe đã có hành động “khó hiểu” như vậy.

Hiển nhiên, vụ “hiệp thương hữu nghị” bất ngờ này đã đặt cộng đồng người Việt tại Virginia trước những thử thách mới. “Làn ranh quốc/cộng sẽ không còn nữa. Những “công ty” nào sẽ mở cửa hoạt động tại Virginia? Buôn bán cái gì? Làm ăn với ai? Liên hệ với VC như thế nào và nhận những công tác gì để lũng đoạn “bọn chống cộng” ở hải ngoại?

Và, “chúng ta” sẽ đối phó ra sao trước tình thế mới? Tổ chức Cộng Đồng, các đảng phái, hội đoàn sẽ phải làm gì? Phải thành thật nhìn nhận “chúng ta” đã “nói” rất nhiều nhưng không “làm” được bao nhiêu. Bây giờ đã đến lúc cần phải làm chứ không nói xuống nữa.

Trước mắt, hình như “chúng ta” không có bao nhiêu khả năng để có thể xoay ngược tình thế do ông Thống đốc McAuliffe tạo ra. Ba ngày sau cuộc “hiệp thương hữu nghị” tại Virginia, ông chủ tịch Cộng đồng Đình Hùng Cường đã phổ biến một Thông cáo nêu ra những việc có thể làm:

1. Gửi thư đến Thống Đốc Virginia đặt vấn đề: trước đây Virginia đã yểm trợ cho Người Mỹ gốc Việt về Cờ Vàng tượng trưng cho đấu tranh tự do dân chủ tại Việt Nam. Bây giờ Thống Đốc ký giấy giao ước buôn bán với Cộng Sản Việt Nam, một đất nước không tôn trọng tự do, nhân quyền thì xin hỏi như vậy Thống Đốc có đi ngược lại những căn bản của Nước Mỹ không?
2. Liên lạc ông Hoàng Linh, người có mặt trong buổi ký giao ước, để tìm hiểu chi tiết.
3. Nhờ liên danh Ứng Cử Viên Thống Đốc Virginia Ed Gillespie phát biểu yểm trợ và can thiệp nếu đắc cử.
4. Gửi văn thư đến các nhà Lập Pháp của Commonwealth of Virginia nhờ can thiệp cho tiếng nói của 60,000 cử tri người Mỹ gốc Việt tại Virginia. (ngưng trích)

Ông McAuliffe, trước khi trở thành thống đốc Virginia, đã làm chủ tịch Đảng Dân Chủ, và đang nhắm tới cái chức tổng thống Hoa Kỳ vào năm 2020. Chắc ông nghĩ rằng số phiếu của hơn một triệu người Mỹ gốc Việt, nạn nhân của bọn VC ác ôn, là không đáng kể, vì vậy ông ta đã quay lưng lại phía họ và “hiệp thương hữu nghị” với bọn ác ôn mà gần sáu mươi ngàn lính Mỹ đã ngã xuống trên đất nước Việt Nam để giúp VNCH chống lại cuộc xâm lăng của chúng.

Xin Thượng Đế phù hộ cho nước Mỹ và phù hộ cho những nạn nhân của Việt Cộng.

Ký Thiệt